

Jeesus ilmoittaa, millainen Hän on Joh. 21:1-14

1. Tämän jälkeen Jeesus ilmestyi jälleen opetuslapsilleen, nyt Tiberiaanjärven rannalla. Se tapahtui näin:
2. Simon Pietari ja Tuomas, jota sanottiin Didymokseksi, ja Natanael, joka oli Galilean Kaanasta, sekä Sebedeuksen pojat ja kaksi muuta Jeesuksen opetuslasta olivat yhdessä.
3. Simon Pietari sanoi heille: "Minä lähden kalaan." "Me tulemme sinun mukaasi", he vastasivat. Niin he lähtivät ja astuivat veneeseen, mutta sinä yönä he eivät saaneet mitään.
4. Aamun jo sarastaessa Jeesus seisoi rannalla. Opetuslapset eivät kuitenkaan tienneet, että se oli Jeesus.
5. Jeesus kysyi heiltä: "Lapset, eikö teillä ole mitään syötävää?" He vastasivat: "Ei ole."
6. Hän sanoi: "Heittäkää verkko veneen oikealle puolelle, niin saatte." He heittivät verkon mutta eivät jaksaneet vetää sitä enää ylös, koska kaloja oli niin paljon.
7. Silloin se opetuslapsi, jota Jeesus rakasti, sanoi Pietarille: "Se on Herra!" Kun Si-

mon Pietari kuuli, että se oli Herra, hän kietoi ympärilleen viitan, sillä hän oli ilman vaatteita, ja hyppäsi järveen.
8. Toiset opetuslapset tulivat veneellä, sillä he eivät olleet kaukana rannasta, vain noin kahdensadan kyynärän päässä, ja he vetivät perässään verkkoa kaloineen.
9. Kun he astuivat rannalle, he näkivät sielä hiiloksen, kalaa sen päällä ja leipää.
10. Jeesus sanoi heille: "Tuokaa tänne niitä kaloja, joita juuri saitte."
11. Simon Pietari nousi veneeseen ja veti maalle verkon, joka oli täynnä suuria kaloja - sataviisikymmentäkolme. Vaikka niitä oli niin paljon, verkko ei revennyt.
12. Jeesus sanoi heille: "Tulkaa aamiaiselle." Kukaan opetuslapsista ei rohjennut kysyä: "Kuka sinä olet?", sillä he tiesivät, että se oli Herra.
13. Jeesus tuli, otti leivän ja antoi heille, samoin kalaa.
14. Tämä oli jo kolmas kerta, kun Jeesus ilmestyi opetuslapsilleen noustuaan kuolleista.

Rakkaus ja herruus

"Kuka rakastaa Sinua? Kuka Sinua hallitsee?" Vastaus näihin kahteen kysymykseen kertoo todella paljon Sinusta, Sinun elämäsi suunnasta ja sisällöstä.

Monen tämän päivän yksinäisen ihmisen sydämen syvin kipu on siinä, että hän ei näe ketään, joka häntä todella rakastaisi. Toisaalta rakastavalla vaimolla on merkittävän suuri valta mieheensä ja päin vastoin. Rakkaus on valtaa, mutta sellaista, jonka alle ihminen haluaa alistua, jonka alla hän mielellään tekee sen, mitä toinen toivoo ja pyytää.

Tämän ajan suurta huutoa on sellaisen vapauden ja sellaisen rakkauden tavoittelu, jossa toinen ei hallitse ja jossa osapuolet saavat olla itsenäisiä. Mutta yhtälö, jossa vaaditaan sekä rakkautta että riippumattomuutta on mahdoton. Tuloksena on itsekyyden ja himojen tie, jossa yhteistä säveltä yritetään löytää sovittamalla keskinäiset edut mahdollisimman saman suuntaisiksi. Mutta tällainen kaupankäynti on kohalokasta ja tuloksena syntyy lisääntyvä määrä yksinäisiä, hyljättyjä ja särjettyjä sydämiä. Suunnaton määrä katkeruutta, vihaa ja tuskaa.

Tekstimme eräs keskeisiä lauseita kuuluu: "Se opetuslapsi, jota Jeesus rakasti, sanoi Pietarille: 'Se on Herra!'" Mies, joka tiesi Jeesuksen rakastavan häntä ja joka oli myös ylösnousemuksen päivänä saanut maistaa Jeesuksen ristin sovitustyön iha-

naa hedelmää, syntien anteeksiantamusta, tunnusti järven rannalla aamuhämärissä seisovan miehen. Kysymys ei kuitenkaan ollut vain Jeesuksen henkilöllisyyden tunnistamisesta, vaan nimenomaan siitä, että hän samalla tunnusti Jeesuksen omaksi Herrakseen, siksi, jolla on viimeinen hallintavalta hänen elämäänsä.

Johanneksen jälkikirjoitus

On ilmeistä, että 21. luku muodostaa Johanneksen evankeliumin jälkikirjoituksen, jonka hän liitti muuhun tekstiin sen jälkeen, kun muu kokonaisuus oli jo valmis. Jae 29 luvussa 20 on viimeinen evankeliumin kokonaisesitykseen kuulunut jae. Sitä seuraavissa jakeissa 30-31 Johannes kertoo sekä sen miksi hän evankeliuminsa kirjoitti kuin myös sen tavan, jolla hän kirjan kokosi. (20:30-31) Käsittelin jakeet johdantona saarnasarjaani.

Myöhemmin Johannes lisäsi luvun 21. Milloin se tapahtui, ei ole tiedossamme. On syytä huomata, että tämän liitteen tarkoitus ei ole todistaa Jeesuksen ylösnousemuksesta, sillä riittävät todisteet siitä oli jo annettu. Luvun tarkoitus on pikemminkin kertoa, millainen ylösnoussut Jeesuksen Persoona on eräissä suhteissa. Tämä näkyy selkeästi tavasta, jolla Johannes luvun aloittaa. Kaikki luvussa tähtää siihen, että näkisimme ja ymmärtäisimme, millainen ylösnoussut Herramme on. Herra halusi omiensa näkevän sen, mitä he luvussa Hänestä saivat ymmärtää.

Millainen on Ylösnoussut

"Sen jälkeen Jeesus taas ilmestyi opetuslapsilleen Tiberiaan järven rannalla. Hän ilmestyi näin."

Käytetty sana "ilmestyi" on aktiivimuodossa. Ajatus on siis se, että Herra ilmoitti itsensä opetuslapsilleen. Kysymys oli siitä, että he saisivat ymmärtää ja käsittää, millainen oli Hänen sydämensä ja toimintansa ylösnoussutena. Kreikan sana "*ilmestyä*" tarkoittaa "esiin säteilyä". Galilean järven kauniissa ja tutussa ympäristössä Herra antoi opetuslastensa silmiin säteillä jotain Hänen olemuksestaan ylösnoussutena. Kaikki se, mitä luvussa näemme, on siis sellaista, minkä Jeesus itse haluamalla halusi omiensa Hänestä näkevän. Hän ilmoitti heille itsensä. Jae toistaa asian alkukielessä: "*Hän ilmestyi (ilmoitti itsensä) näin*". Asia toistetaan vielä jakeessa 14. Kysymys oli siis siitä, että Jeesus ilmoitti itsensä. Tämä asia on avain koko luvun ymmärtämiseen.

Ylösnoussut Jeesus suhteessa opetuslapsijoukkoonsa 1-14

Näemme ylösnoussutena Jeesuksen suhteessa tähän omiensa joukkoon ja samalla koko kristilliseen seurakuntaan, jota he edustavat. Kaikki yksitoista eivät ole paikalla, vain seitsemän, joista viisi on nimetty. Mutta kristillisen kirkon edustajaksi kelpaa mikä tahansa kokoonpano uskovia. Seurakunnan ihme on siinä, että missä kaksi tai kolme on koolla Jeesuksen nimessä, siellä Herra on heidän kanssaan. Herra ilmaisee itsensä.

Levottomat opetuslapset

Millainen on kokoontuneen ryhmän mieliala ja tilanne? Heitä leimasi rauhattomuus. Ristin tragedia oli takanapäin. Silloin he olivat kerta kaikkiaan menettäneet toivonsa. Mutta nyt he tiesivät, että Herra elää. Hän oli jo ilmestynyt heille yläsalissa. He siis tiesivät, että Jeesus oli noussut ylös, mutta he eivät ymmärtäneet täysin asian merkitystä. Noiden neljäkymmenen päivän aikana ylösnousemuksen ja taivaaseen astumisen välillä he saivat toistuvasti nähdä sen ihmeen, että Hän ilmestyi yhtäkkiä

heidän keskelleen ja taas hävisi pois näkyvistä. Lukitut ovet eivät olleet Ylösnousekselle mikään ongelma.

Nyt he olivat tutulla järvellä ja rauhattomia, koska he olivat epävarmoja siitä, mitä tulevaisuus toisi heille. Ristin tragedia oli vaihtunut ylösnousemuksen riemuksi, mutta he eivät ymmärtäneet. He olivat hämmennyksen vallassa. Mikään ei näyttänyt selvältä eikä varmalta.

Mennään kalaan

Silloin Pietari, tuo toiminnan mies, sanoi: *"Minä menen kalaan."* En kestä tätä, minun pitää tehdä jotain. Menen kalaan. Muut yhtyivät hänen tuntoihinsa ja sanoivat: *"Me lähdemme sinun kanssasi."* Tällä he kertoivat, että kaikkien heidän sisäinen tilansa oli yhtä rauhaton. He etsivät siis toiminnasta apua rauhattomuuteensa.

Monen tämän päivän uskovan toimeliaisuus jopa evankelioimistyössä voi olla myös viesti siitä, että sisin ei ole vielä löytänyt täyttä varmuutta ja lepoa pelastuksesta. Toimeliaisuudella uskova saattaa pyrkiä vakuuttamaan itselleen, että hänen uskonsa on oikea ja riittävä. Kristuksen antaman lahjavanhurskauden varassa löytyy lepo, joka vie sitten toimintaan levosta käsin ei saavuttaakseen lepoa.

Nähdäkseni on sivuasialla, tekivätkö opetuslapset oikein mennessään kalaan vai eivät. Todennäköisesti toimenpide ei ollut oikea, kun Jeesus oli käskenyt heidän odottaa, kunnes he saisivat voiman korkeudesta. He menivät kalaan saadakseen helpotusta rauhattomuuteensa, mutta helpotusta ei tullut, pikemminkin päin vastoin. He saivat osakseen vielä uuden syyn tyytymättömyyteen, koska he eivät saaneet yhtään kalaa.

Ylösnousemuksen jälkeenkin he toki tarvitsivat ravintoa, eikä kalaan meneminen ollut heiltä mitenkään kielletty asia. Myöhemmillä lähetysmatkoillaan Paavali turvautui usein teltantekijän "maalliseen ammattiinsa" pysyäkseen leivässä ja voidakseen julistaa evankeliumia niin, että sen kuulijat ymmärsivät, ettei hän tavoitellut evankeliumista itselleen taloudellista hyötyä. Oli miten oli, Jeesus ei missään tapauksessa vähääkään nuhdellut opetuslapsiaan siitä, että he olivat kalassa. Pikemminkin Hän ilmestyi juuri arkisimmassa mahdollisessa ympäristössä osoittaakseen heille jotain ratkaisevan tärkeää omasta herruudestaan.

Opetuslasten tila kuvastaa, millainen halki vuosisatojen saaton kristillisen seurakunnan tilaa on usein ollut. Sen sydämessä on vahva tietoisuus siitä, millainen Jeesus on, mutta silti se on usein ollut suuren hämmennyksen vallassa. Mutta kerta toisensa jälkeen Jeesus on ilmestynyt sille, niin kuin Hän ilmestyi tuolle pienelle joukolle Galilean järvellä.

Jeesus tulee elämän arkeen

Miten Hän ilmestyi ja ilmoitti itsensä? Ensinnäkin siten, että vähääkään moittimatta heitä siitä, että he olivat lähteneet kalaan tai että he olivat rauhattomia, Hän osoittaa, millainen Hän on, tulemalla mukaan omiensa välittömään kokemukseen. Koko yö kalastusta eikä yhtään kalaa, pettymystä. Juuri silloin Hän seisoo järven rannalla. Vene on noin sadan metrin päässä rannalta, tyhjänä, ajelehtimassa. Silloin Hän sanoi:

"Lapset, onko teillä mitään syötävää?"

"*Ei ole*", kuului vastaus.

Silloin Hän antoi käskyn:

"*Heittäkää verkot veneen oikealle puolelle, niin saatte.*"

Johannes tajusi ensimmäisenä, kuka rannalla seiso:

"*Se on Herra.*"

"*Kuullessaan, että se oli Herra, Simon Pietari vyötti viittansa ympärilleen, koska oli ilman sitä, ja heittäytyi järveen.*"

Johtuiko suuri kalansaalis, joka tämän sanan noudattamista seurasi, siitä, että Jeesus käytti voimaansa Luojana, vai siitä, että Hän kaikkietävänä näki, missä kaloja oli, on sivuasias. Pääasia on se, että Hän oli kiinnostunut heidän kalastamisestaan, ohjasi heidän toimenpiteitään ja antoi heille menestyksen. Hän, joka tämän teki, oli itse Ylösnoussut Elämän ja Kunnian Herra. Hän oli ja on edelleen kiinnostunut kalastajista heidän kalastaessaan ja opasti heitä heidän epäonnistumisensa keskellä menestykseen, kunhan vain he olivat kuuliaisimpia Hänen äänelleen.

Muisto entisestä

Luukas kertoo viidennessä luvussa, miten Herra kerran aikaisemminkin oli auttanut heitä kalastamisessa. Siinä tilanteessa heidän ei todellakaan olisi pitänyt olla kalassa, sillä Herra oli kutsunut heidät seuraansa ja he olivat jättäneet verkkonsa ja veneensä ja lähteneet Hänen matkaansa. Mutta siitä huolimatta he olivat jälleen ajautuneet kalastusveneittensä pariin. Tuossakaan tilanteessa Herra ei ollut heitä nuhdellut. Hän oli käyttänyt heidän venettään saarnatuolinaan opettaessaan kansaa ja antanut sen jälkeen heille ohjeet, miten he saisivat saaliin järvestä. Siinä tilanteessa Pietari oli sanonut: "*Herra, mene pois minun luotani, sillä minä olen syntinen mies.*" Mitä hän oli sillä oikein tarkoittanut? Eikö sitä, että hän koki itsensä kelpaamattomaksi Herran seuraan, kun niin pian jälleen palannut kalastuksen pariin, vaikka oli päättänytkin seurata kokonaisella sydämellä Jeesusta. "Ei minusta ole Sinun seuraajaksesi." Herra oli kuitenkin kutsunut heidät uudelleen seuraansa ja antanut heille tehtävän saalistaa eläviä ihmisiä eikä kuolleita kalaoja.

Jälleen kerran he olivat nyt kalassa. Kuitenkin Hän tuli heidän luokseen ja sanoi itse asiassa:

"Jos te menette kalaan ja teillä on huono yö, niin minä voin antaa teille hyvän aamun." Tällä tavalla Hän Ylösnoussut ilmoitti heille, millainen Hän on. Hän tuli mukaan heidän käsillä olevaan kokemukseensa yön epäonnistumisesta, pettymyksestä ja rauhattomuudesta, jota ei tuttuun työhön ryntääminen ja toiminnallisuus kyennyt yhtään hälventämään. Hän osoitti oman voimansa juuri sen toiminnan alueella, johon he olivat paenneet. Jos he halusivat kuolleita kaloja, Hän kykenisi toki auttamaan heitä siinäkin. He eivät selviäisi ilman Häntä maallisessakaan työssään. Mutta Hän kykenisi yhtä hyvin auttamaan heitä siinä hengellisessä työssä, johon Hän oli kuitenkin heidät kutsunut.

Kalansaaliin suuruudessa 153 vonkaletta on nähty viittaus tulevaan maailmanlaajuiseen lähetystehtävään, sillä tuohon aikaan maailmassa ajateltiin olevan 153 eri kansakuntaa. Evankeliumin verkko kykenee vetämään lopulliseen taivasten valtakuntaan edustajat kaikista kansakunnista ja kaikista kielistä.

Lävistetyin käsin valmistettu ateria

Entä mitä sitten tapahtui? Kun he saapuivat kalansaalinsa kanssa rannalle, he löysivät sieltä hiilivalkean, jonka Herra itse epäilemättä oli sytyttänyt noilla ylösnousemusruumiinsa käsillä, joissa näkyi yhä naulojen jäljet. Hiilivalkean sytyttäminen on suhteellisen vaivalloinen toimenpide eikä meidän pidä lukea mitään sellaista yliluonnollista tekstiin, mihin se ei anna aihetta. Tulen aikaan saamiseksi Jeesuksen oli täytynyt moneen otteeseen polvistua ja puhaltaa siihen. Ja Jeesus oli sen myös tehnyt.

Opetuslapset näkivät, että Hän oli sytyttänyt tulen, mutta ei vain sitä. Hän oli myös paistanut tulella heitä varten aamiaisen. Ylösnoussut Herra valmisti aamupalan! Kun he tulivat rannalle, he eivät rohjenneet kysyä, kuka Hän oli, sillä kaiken näkemänsä perusteella he tiesivät hyvin, että Hän oli Herra.

Jotenkin tämä Jeesus heitä tänä aamuna kuitenkin aristi, koska he eivät rohjenneet häneltä kysyä, kuka Hän oli. Sitten Jeesus tuli lähemmäksi ja kutsui heidät aterioimaan: Herra sanoi heille: *"Tulkaa syömään."*

Jeesus osoitti itsensä heille, Jeesuksen olemus kirkastui heille siinä, mitä Hän teki. Ylösnousemuksen kirkkaus oli jollain tavalla häikäissyt heitä ja he olivat ehkä mielessään asettaneet Hänet mystiseen kirkkauteen, mutta tässä Hän nyt oli. Hän ymmärsi heidän nälkänsä, Hän tunsu heidän tarpeensa ja palveli heitä tarjoilemalla valmistamansa kalan ja leivän. Maailman Lunastaja valmistaa kylmissään väriseville kalastajille lämpimän aterian.

Tämä Ylösnoussut Herra Jeesus Kristus, joka oli tullut lunastamaan ihmiskunnan sen synneistä ja keräämään ihmiset Jumalan valtakuntaan, on rannalla valmistamassa ristillä lävistetyillä käsillään aamuateriaa väsyneille työmiehille. Juuri tämän miehen opetuslapset tunnistivat Herraksi. Jeesuksen tavassa toimia oli jotain niin kovin tuttua, sellaista joka oli lähtemättömästi jäänyt heidän sydämiinsä, kun Jeesus oli pessyt heidän jalkansa ehtoollispöydässä. "Se on Herra!"

Herra palvelee ruokapöydässä

Saatan nähdä, miten tämä pikku joukko miehiä istuu ja Herra ryhtyy tarjoilemaan. Ylösnoussut Herra tarjoilijana! Meilläkään ei liene mitään syytä pelätä tarjoilijan tehtävää, jos se sopii ylösnousseelle Herrallemmekin. Herra jakoi kaikille leipää ja kalaa. Hän palveli heitä siihen asti, että jokainen oli saanut kyllikseen. Koko kristillinen seurakunta on tässä edustettuna. Herra ilmoitti itsensä sellaiseksi, joka astuu meidän elämämme välittömään kokemusmaailmaan, tyydyttää meidän ajalliset tarpeemme, antaa aamiaisen, tarjoilee ja palvelee.

Taivaaseen astuttuaankaan Jeesuksen olemus ei ole muuttunut. Luukkaassa Hän itse kertoo, mitä Hän on kerran tekevä omilleen, kun hän saapui kokoamaan oman luokseen:

Olkaa niiden ihmisten kaltaisia, jotka odottavat herraansa, milloin hän palaa häistä, jotta he heti avaisivat hänelle oven, kun hän tulee ja kolkuttaa. Autuaita ovat ne palvelijat, jotka heidän herransa tullessaan tapaa valvomasta! Totisesti minä sanon teille: hän vyöttäytyy, asettaa heidät aterioimaan ja menee palvelemaan heitä. (Luuk. 12:36-37)

Jatkossa käyty keskustelu Jeesuksen ja Pietarin välillä, kertoo, miten Jeesuksen sydän suuntautui maailmanlaajaan lähetystehtävään ja siihen, miten Hän halusi omiaan käyttää tässä tehtävässä. Juuri tätä taustaa vasten Jeesuksen huolehtiminen omiensa ajallisista tarpeista kertoo korostetusti, millainen Hän on.

Suuret maailmanlaajat näköalat eivät milloinkaan merkitse sitä, että Jeesus ei olisi kiinnostunut omiensa välittömistä kokemuksista ja heidän ajallisista tarpeistaan. Jos olemme hämmentyneitä, lyötyjä tai rauhattomia ajassa, missä elämme, Herra ilmoittaa itsensä meistä huolehtivana läsnä olevana Vapahtajana. Vaikka Herran antama lähetystehtävä on koko maailman kattava valtaisa haaste, ei ole niin pientä asiaa tai tarvetta tai kysymystä, josta Herra ei olisi kiinnostunut ja josta Hän ei huolehtisi. Herra on kiinnostunut omiensa pettymyksistä ja nälästä.

Jeesuksen herruus

Nämä kaksi tapahtumaa sisältävät meille kuvan siitä, millainen Jeesus on tänään, kun Hän käyttää herruuttaan meitä kohtaan. Jeesus osoittaa, että kaikki arkinen ja ajallinen elämä on Hänen edessään elettävää ja pyhää. Sillä se Herra Jeesus, joka tekstissämme ohjaa kalastusta, ja valmistaa ja tarjoilee aamuaterian, ei ole kukaan muu kuin itse Jumalan Poika ja Ihmisen Poika, joka oli jo saavuttanut kaikesta synnistä ristillä voiton ja astunut ylösnousemuksellaan inhimillisen synnin ja surun voimien tuolle puolen.

Katsellessani tätä Herraa tiedän, että kaikki elämä on pyhää. Tiedän, että kalastaminen on pyhää eikä vain siksi, että sitä voidaan käyttää vertauskuvana hengellisestä työstä. Kaikki ajalliset ammatit ovat Hänessä pyhää palvelua. Sinun työpaikkasi, toimistosi, keittiösi ja höyläpenkkisi on pyhä paikka, jos Sinä kuljet Herran seurassa. Herra katselee Sinua, kun työskentelet, kun opiskelet, kun kirjoitat kirjeitäsi, kun ajat autoasi. Herra on Herrasi, kun Hän saa ohjata kaikkia näitä toimiasi - joita me niin helposti nimitämme muka vain ajallisiksi. Niillä on iankaikkisuusarvo, jos ja kun ne tehdään Ylösnousseen Herran kasvojen edessä ja Häntä varten.

Herra osoittaa myös, että mikään yksitoikkoisimmista tehtävistä kuten aamupalan valmistus tai tarjoilu, tiskaus tai pyykinpesu ei ole ulkopuolella Ylösnousseen Herran mielenkiinnon. Niissä voit olla Herran rakkauden seuraaja.

Lähetysaarnaja Chase ja Japanin keisari

Jeesus oli opettanut aikanaan: "*Kuka hyvänsä antaa yhdelle näistä vähäisistä maailmallisen raikasta vettä hänen juodakseen siksi, että hän on opetuslapsi, totisesti minä sanon teille: hän ei jää palkkaansa vaille.*" Nyt Hän ylösnoustuaan osoittaa omalla esimerkillään, miten opetuslapsia voi palvella. Ratkaisevaa ei ole, mitä tehdään, vaan **kenelle** asia tehdään. Ei ole niin pientä asiaa, ettei sitä voisi tehdä Jeesukselle ja silloin sillä on suunnaton merkitys.

Läheinen ystävämme ja työtoverimme Japanissa, lähetysaarnaja Chase oli käynyt kesälomalla kotimaassaan Yhdysvalloissa. Siellä rouva Chase oli vienyt nuorimmat lapsensa eräänä päivinä Disneylandiin. Yllättäen samana päivänä sinne tuli myös Japanin silloinen keisari Hirohito, joka oli valtiovierailulla maassa. Rouva Chase jäi seuraamaan keisarillisen saattueen kulkua muun yleisön joukkoon. Mutta tunnetusti kohtelias keisari kääntyikin yleisön puoleen, tuli rouva Chasen kohdalle ja al-

koi kätellä ihmisiä. Rouva Chase vaihtoi muutaman sanan keisarin kanssa ja sai kuvansa seuraavan päivän lehteen.

Japaniin palattuaan hän ensimmäisessä yhteisessä kokoontumisessaan alkoi kehua kaikille, miten hän oli kätelty keisaria. Aikani kuunneltuani kateuden "vihreä käärme" nousi sydämestäni ja menin hänen luokseen ja sanoin: "Jos kättely on jostain noin mahtavaa, niin tässä olisi minun käteni, saat puristaa sitä vielä toistamiseen." Mutta hän ei ollut erityisen innostunut sitä enää kättelemään. Kysymys ei ollutkaan kättelystä, vaan siitä **ketä** sai kätellä.

Jeesuksen herruus merkitsee sitä, että Hän todellakin hallitsee omiaan ei vain silloin kun he tekevät suuria ja kauaskantoisia ratkaisuja, vaan myös arjen kaikkein pienimmissä asioissa. Elämästämme on loppujen lopuksi 95% pikkuasioita ja vain 5% isoja kysymyksiä. Ellei Herra saa hallita elämämme pikkuasioita, hän ei saa kuin 5% elämästämme.

Rakkaus rakkaudesta

Ylösnoussut Jeesus Kristus on täsmälleen sama Jeesus kuin ennen ylösnousemistaankin. Tekstimme jälkeen Jeesus osoitti Pietarille ja muille opetuslapsille, että Hän hallitsee vaikuttamalla sydämässämme rakkauden itseensä. Rakkaus syntyy sydämessä, joka tajuaa kuinka suuret synnit hän sai anteeksi Jeesuksen Golgatalla vuodattaman uhriveren tähden. Tämä armahduksesta nouseva rakkaus ajaa meidät kuuliaisuuteen Hänen tahdolleen ja Hänelle, silloinkin kun se vie meidät ristin tielle.

Ylösnoussut Jeesus ei välitä anteeksiantamustaan pelkästään sanoina. Pietari oli jo pääsiäispäivänä saanut kuulla hänelle ilmestyneeltä Ylösnouseelta Jeesukselta armon ja anteeksiantamuksen sanat. Kieltäjä oli saanut kaiken menneen anteeksi. Ylösnoussut oli valtuuttanut armahtamansa opetuslapset julistamaan anteeksiantamusta myös muille. "Joiden synnit te anteeksi annatte, niille ne ovat anteeksi annettut". Jeesus oli antanut omilleen myös yksityiskohtaista opetusta siitä, miten ristin ja ylösnousemuksen tapahtumissa kaikki Vanhan Liiton lupaukset olivat toteutuneet.

Mutta Herralle tämäkään ei vielä ollut kyllin. Hän tiesi, että opetuslasten olisi edelleen elettävä aivan samassa arkisessa todellisuudessa kuin muidenkin ihmisten, vaikka heille uskottu tehtävä olikin ylimaallinen luonteeltaan. Jeesus halusi osoittaa heille myös käytännön rakkauden tiellä, että anteeksiantamus ja pääsy takaisin Jumalan yhteyteen merkitsee myös Hänen läsnäoloaan ja huolenpitoaan ajallisissa kysymyksissä. Jeesuksen anteeksiantava, meistä huolehtiva ja meitä oikeille teille johtava rakkaus synnyttää Hänen omissaan vastarakkauden.

Rakkaus Herraan syntyy, kun näemme ja koemme, miten Hän omistautuu meidän elämällemme, omistautuu meidän tarpeisiimme niin ajallisiin kuin hengellisiin. Se syntyy, kun näemme, miten Hän pitää kiinni omalla kärsimyksellään hankkimasta omaisuudestaan, omista karitsoistaan ja lampaistaan. Se syntyy, kun näemme, miten Hän johtaa omiaan silloinkin, kun he lihallisuudessaan hölmöilevät ja lankeavat.

Vasta sydämensä rakkauden Jeesukselle vuodattaville ja Hänen rakkautensa herruuden alle taipuville Hän antaa tehtävän. Herra ei anna kenellekään sellaiselle, joka ei Häntä rakasta, tehtävää omassa valtakunnassaan. Siksi vain ne, jotka ovat Hänen rakkaudestaan päässeet maistamaan siihen määrään asti, että he sanovat:

"Herra, sinä tiedät, että olet minulle rakas", ovat niitä, joita Hän hallitsee ja jotka voivat myös tunnistaa Hänet omaksi Herrakseen: "Se on Herra!"

Ote Kyoozoo Iwain todistuksesta

Kyoozoo Iwai oli kristitty upseeri, joka toimi Japanin ja Kiinan välisessä sodassa 1937-1945 rautatieosaston komentajana. Sodan alussa japanilaiset miehittivät suuren osan Kiinaa. Hän kertoo millä tavalla hän toimi kristittyinä upseerina tuollaisissa oloissa:

Miehittäessämme Nankouzhenin rautatievarikon saimme useita sen työntekijöitä sotavankeiksi. He vapisivat kauhuissaan. Kerroin heille, että olen kristitty ja takaan heidän elämänsä ja elatuksensa Jumalan nimessä. Kehotin heitä tulemaan isolla joukolla seuraavana päivänä tulemaan töihin ja päästin heidät vapaaksi.

Oletin että seuraavana päivänä tulisi töihin ehkä hiukan toista kymmentä miestä, mutta yllätyksekseni melkein kaikki tulivat. Siksi työmme eteni nopeaan tahtiin.

Kiitetty olkoon Herran nimi!" (Job 1:21)

Valitsin työmiesten joukosta vahvoja uskovia ja annoin heidän tehtäväkseen huolehtia ruokatarvikkeiden jakelusta heille perheiden pääluvun mukaisesti. Annoin heille aliupseereja turvaksi, kun lähetin heitä hankkimaan ruokatarvikkeita. He pitivät sitä suurella arvolla. Sen jälkeenkin kun joukko-osastomme eteni sieltä pois, he olivat hyvin yhteistyöhaluisia japanilaisten rautatievirkaileijoiden kanssa. Aina siihen asti kun poistuimme Pohjois-Kiinasta, he lähettivät silloin tällöin iloista postia. Koin syvästi, miten yhteys Herrassa kantoi kaunista hedelmää ylittäen kieli- ja kansallisuusrajat. (Kun siitä kymmenen vuotta myöhemmin Japani hävisi sodan ja asemamme muuttui päinvastaisiksi, yhteys Herrassa ei muuttunut lainkaan. Sen sain kokea Keski-Kiinassa.)

Kyllä elämälle

Jos Sinä haluat tuntea Jeesuksen oman elämäsi Herrana, katso sanasta millainen Hän on Sinua kohtaan. Nähtyäsi sen, vastaa "Kyllä", kun Herra sanoo Sinulle: "Seuraa Sinä minua!" Hänen tiellään saat tehtävän, saat ristin ja ahdistuksia, mutta saat myös elämän, sillä Hän, joka omansa kanssa kulkee, on itse Elämä.

Hallintavallan antaminen sille Herralle, joka on meitä Golgatan ristille asti rakastanut, oli uskon alku ja uuden elämän lähtökohta. Oletko sinä jo Herran seurassa? Herra kutsuu Sinua tänään.

Jos olet jo Herran tiellä, muista, että Herra haluaa hallita Sinua myös elämäsi pienimmissä asioissa. Tee työsi Herralle. Palvele Herraa, kun teet ruokaa ja tarjoilet sitä nälkäisille. Hän on kiinnostunut Sinunkin arkiaskareistasi.